

ГОЛОСІВКИ Артюр Рембо

XLII. ГОЛОСІВКИ

А чорне, біле Е, червоне І, зелене
У, синє О,— про вас я нині б розповів:
А — чорний мух корсет, довкола смітників
Кружляння їх прудке, дзижчання тороплене;

Е — шатра в білій млі, списи льодовиків,
Ранкових випарів тремтіння незбагненне;
І — пурпур, крові струм, прекрасних уст шалене,
Сп'яніле каяття або нестримний гнів;

У — жмури на морях божественно-глибокі,
І спокій пасовищ, і зморщок мудрий спокій —
Печать присвячених алхімії ночей;

О — неземна Сурма, де скрито скрегіт гострий,
Мовчання Янголів, Світів безмовний простір,
Омега, блиск його фіалкових Очей.

XLII. ГОЛОСНІ

"А" — чорний, білий — "Е", червоний — "І", зелений —
"У", синій — "О". Колись я ваші таємниці
Розкрию, голосні: "А" — чорні шнуровиці
Мухви, що над гнилям здійняла гул страшений;

"Е" — білина парів, наметів, дрож яглиці,
Шпилі льодовиків, безбарвні суверени;
"І" — пурпур, гарних губ нестримний сміх шалений,
Що повен каяття чи гніву, слід кровіці;

"У" — жмури, хлюпання божественне затоки,
Супокій череди на луках, зморщок спокій,
Поритих на чолі в усидливих людей;

"О" — голосна Сурма, що дивний свист колише,
Світів і Янголів ширяння серед тиші.
— Омега, блиск Його фіалкових очей!

Переклав Всеволод Ткаченко

XLII. ГОЛОСНІ

А — чорне, біле Е, червоне І, зелене
У, синє О; скажу про їх таємну суть:
А — це корсет, його лискучі мухи пнуть,
Кружляючи щодня над смородом мерзеним,

Це тінь затоки; Е — то пароплава путь,
То білі королі, льодовиків знамена;
І — то пурпурна кров і посміх незбагнений,

П'янливе каяття і невситима лють;

У — цикли, то морів предивні коливання,
То спокій пасовищ у тихому смерканні,
То зморшка — борозна високого чола;

О — вища є сурма, різкі неznані звуки,
То тиша проміж гір, завмерлих од розпуки,
То промінь із небес, бузкова то стріла!